Ἐπιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΔΜΑ

ΓΙΑ ΝΑ ΠΡΟΣΕΛΚΥΣΗ ΔΥΤΙΚΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ποὺ τὸ χρειάζεται πολύ, ἡ Πολωνία σκέπτεται νὰ ἀπευθυνθῆ στὰ τέκνα τῆς Διασπορᾶς. — Καὶ τὰ καλεῖ νὰ ἐπενδύσουν στὴ χώρα τῶν προγόνων τους. — Ἡ ὁποία ἂν καὶ κομμουνιστικὴ προσφέρει ἀπόλυτη ἐλευθερία σχεδὸν στὸ κάθε τί. — Μέγεθος ἐπενδύσεων στὴ Βιομηχανία, ὕψος κερδῶν, ἐπαναπατρισμὸς τοῦ συνόλου τῶν κερδῶν ⁂ Η ΠΟΛΩΝΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΛΥΨΗ τὶς ἀνάγκες της σὲ δυτικὰ ἀγαθά, ὄχι μόνο παραγωγικά, ἀλλὰ καὶ καταναλωτικὰ ἔχει συσσωρεύσει στὴ Δύση χρέος ὀκτὼ δισεκατομμυρίων δολλαρίων. — Γι' αὐτὸ καὶ πρέπει νὰ αὐξήση μὲ κάθε δυνατὸ τρόπο τὶς εἰσπράξεις της σὲ σκληρὸ συνάλλαγμα ⁂ ΚΑΤΑ ΤΗ ΓΝΩΜΗ ΤΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ στὰ οἰκονομικὰ τῶν σοσιαλιστικῶν χωρῶν ἡ ἐπιτυχία τῆς προσφυγῆς στὸ κεφάλαιο τῶν ἀποδήμων Πολωνῶν θὰ ἐξαρτηθῆ ἀπὸ τὶς ἐγγυήσεις ποὺ θὰ ὑποσχεθῆ ἡ Βαρσοβία. — Καὶ ποιὲς θὰ εἶναι αὐτὲς οἱ ἐγγυήσεις εἶναι ἀκόμη ἄγνωστο.

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Ἡ μόρφωση τοῦ ἐργάτη

Η ΛΑΪΚΗ πνευματικὴ καλλιέργεια δὲν ἐξαρτᾶται οὔτε ἀπὸ τὸ φολκλόρ, οὔτε ἀπὸ τὴ δημοκρατικοποίηση τῆς διδασκαλίας.

Τὸ φολκλὸρ κατέληξε σὲ ἐπιχορηγούμενο θέαμα καὶ ἡ διδασκαλία ἔπρεπε νὰ ὑφιστάμεθα στὴν καλλίτερη περίπτωση μιὰ καθαίρεση τῶν ἀναγκαίων πνευματικῶν ἀξιῶν.

Στὴν πραγματικότητα ἡ πνευματικὴ καλλιέργεια, εἶναι ἡ παρουσία τοῦ λαοῦ μέσα στὸν ἑαυτό του, ἡ συνειδητὴ του συμμετοχὴ στὴν ἴδια του τὴ ζωή. Αὐτὴ ἡ παρουσία του καταστράφηκε ἀπὸ τὴν ἐπιφορχία μιᾶς καλλιέργειας ποὺ δὲν εἶναι διή του, ποὺ δὲν ἀναφορίζει καὶ δὲν ἀναγνωρίζεται. Αὐτὴ ἡ δραστήρια καὶ δημιουργικὴ παρουσία καθορίζει τὰ ὑπόλοιπα. Ἀρνιέται νὰ δώση σ' αὐτὸ τὸ μέλλο σῶμα τὸ ἀναισθητοποιημένο ἀπὸ τὸ περιβάλλον τὶς συνθῆκες ἐργασίας καὶ τὶς προπαγάνδες— ἡ δυνατότητα νὰ συμμετάσχη δραστήρια στὴν ὀργάνωση τῆς ἴδιας του τῆς ζωῆς.

Αὐτὸ ποὺ θεωρεῖται βέβαιο εἶναι πὼς ἡ αὐθεντικὴ πνευματικὴ καλλιέργεια δὲν βλαστάνει παρὰ στὸ κέντρο τῶν ἀνθρώπων ποὺ ζοῦν τὶς ἴδιες ἐλπίδες, τὶς ἴδιες δυσκολίες, ποὺ θέτουν (ἢ ἀποφεύγουν) τὰ ἴδια ἐρωτήματα ποὺ μοιράζονται τὰ ἴδια ἐνδιαφέροντα, καὶ γιὰ νὰ μιλήσουμε ἔτσι, τὴν ἴδια συνενοχὴ γενικά, ποὺ δημιουργοῦν μαζὶ στὴ ζωὴ τους καὶ ποὺ θεωροῦν τοὺς ἑαυτούς των ὑπεύθυνους γι' αὐτήν.

Εἶναι σήμερα ὁ ρόλος καὶ ἡ ὑποχρέωση τῶν συνδικάτων νὰ ἐμφανίζωνται ὄχι μονάχα ἐπιφορτισμένα μὲ ὑλικὰ ἐνδιαφέροντα, ἀλλὰ ὅλο καὶ περισσότερο μὲ τὴν ἀνθρώπινη προσαγωγὴ τῶν ἐνταλέων τους. Ἐπιδιώκουν, ἢ μᾶλλον ὤφειλαν νὰ ἐπιδιώκουν ἕνα χῶρο συναντήσεως ποὺ ἔχει τὸ πλεονέκτημα νὰ μὴν ἐπιφυλάσση ἀπὸ καθημερινὸ μόχθο, οὔτε διασκέδαση.

Εἶναι σὲ τελευταία ἀνάλυση ἀγάλη ἀφέλεια νὰ μετράμε τὴν πνευματικὴ καλλιέργεια μὲ τὸν ἀριθμὸ τῶν διπλωματούχων καὶ τῶν ἀλλείων. Θὰ τὴν μετρούσαμε καλύτερα μὲ τὸν ἀριθμὸ τῶν γιορτῶν καὶ ἐκδηλώσεων ὅλων τῶν εἰδῶν ποὺ προετοιμάστηκαν ἀπὸ τὸ σύνολο τὸν ἀριθμὸ τῶν ὁμάδων τους, καθὼς καὶ μελετῶν αὐτῶν τῶν συγκροτημένων. Μιὰ τέτοια ζωντάνια εἶναι πραγματικὴ ἀπόδειξη πὼς ἡ ὁμάδα ἔχει διψᾶ τῆς ζωῆς καὶ πὼς ἐνδιαφέρεται γιὰ αὐτὴν τὴ ζωή. Ὅτι δὲν εἶναι τὸ παράσιτο στὴν πνευματικὴ καλλιέργεια τῶν ἄλλων. Ὅτι εἶναι αὐτὴ ποὺ δημιουργεῖ τὴ δική της πνευματικὴ ἄνοδο μὲ τὴν ἐντελῶς φυσικὴ ἐξάπλωση τῆς ζωτικότητάς της.

Ἕνα ἀπὸ τὰ ἐμπόδια στὴ διαρκῆ μόρφωση εἶναι καὶ τὸ αἴσθημα τῆς ταπεινώσεως ποὺ δοκιμάζει ἕνας ἐργάτης, στὴν ἰδέα νὰ ἐπιστρέψη στὸ σχολεῖο. Ἔτσι τὸ ἀνοιχτὸ σχολεῖο θὰ μετεμόρφωνε τὴν εἰκόνα, θὰ κατανοούσαμε πως ἡ ζωὴ εἶναι ἕνα συνεχὲς σχολεῖο καὶ δὲν ὑπάρχει ἡ ἀπόλυτη παρὰ μόνο σεβασμὸς στὸ γεγονὸς ὅτι προσπαθοῦμε νὰ μάθουμε σὲ κάθε ἡλικία.

ΠΑΝ

Ἡ γραμμὴ Πατρῶν - Ἀθηνῶν

ΚΑΙ πάλι ἔρχεται στὴν ἐπικαιρότητα τὸ θέμα τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Πατρῶν — Ἀθηνῶν ἐξ ἀφορμῆς τῆς νέας ἐκτιμήσεως του ἀπὸ πλευρᾶς προγραμματισμοῦ τοῦ ΟΣΕ.

Ἔτσι, κρίνεται ἀναγκαία γιὰ τὴν ὀρθολογικὴν ἀντιμετώπιση τοῦ ζητήματος ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ διπλὴ καὶ σὲ διεθνὲς πλάτος χάραξη, ἀφ' ἑτέρου ἡ ἠλεκτροκίνηση τῶν συρμῶν. Ἡ κατὰ ταῦτα, ὅμως ἀντιμετώπισις τοῦ ὅλου θέματος μόνον διὰ κρατικῆς χρηματοδοτήσεως δύναται νὰ γίνη, κοθόσον τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Ο.Σ.Ε. ὄχι μόνον δὲν δύνανται νὰ ἀναλάβουν σήμερον τὴν ἐκτέλεσιν ἑνὸς τοιούτου ἔργου, ἀλλὰ καὶ συνεχῶς ἀποδυναμοῦνται ταῦτα συνεπεία τῆς ἐλλειμματικῆς αὐτῶν ἐξελίξεως, ἡτις κυρίως ὀφείλεται εἰς τὴν ἀρχὴθεν ἐλαττωματικὴν κατάστασιν τῆς γραμμῆς Πατρῶν — Ἀθηνῶν.

Οἱ συνεταιρισμοί

ΚΑΤΑ τὸ 1975, σύμφωνα μὲ διεθνεῖς στατιστικές, οἱ ἰδιῶτες ἐξαγωγεῖς ἐκάλυψαν τὸ 91% τοῦ συνόλου τῶν πραγματοποιηθεισῶν ἐξαγωγῶν νωπῶν γεωργικῶν προϊόντων. Μόνον δὲ τὸ 9% ἐκάλυψαν αἱ γεωργικὲς συνεταιριστικὲς ὀργανώσεις.

Οἱ ἀριθμοὶ αὐτοὶ εἶναι ἀρκετὰ παραστατικοὶ τῆς συμβολῆς τοῦ ἰδιωτικοῦ τομέως καθὼς καὶ τῆς καθυστερήσεως τοῦ Συνεταιριστικοῦ θεσμοῦ καὶ τῆς σχετικῆς ὀργανώσεως.

«Η ΗΜΕΡΑ»

ΠΡΟ 30 ΕΤΩΝ

Ὁ κ Μολότωφ ἐναντίον παντὸς συστήματος δορυφόρων κρατῶν!..

ΠΑΡΙΣΙ. Ὁμιλῶν κατὰ τὸ Συνέδριον τῆς εἰρήνης ὁ ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν τῆς ΕΣΣΔ κ. Μολότωφ εἶπε μεταξὺ ἄλλων:

Ἡ Σοβ. Ἕνωσις ἀντιτίθεται εἰς πᾶσαν ἀπόπειραν ἐπιβολῆς εἰς τοὺς τέως δορυφόρους τῆς Γερμανίας παντὸς εἴδους ἐξωτερικῆς ἐπεμβάσεως εἰς τὴν Οἰκονομικὴν ζωὴν καὶ ἀποκρούει πιέσεις ἐπὶ τῶν λαῶν των, ὅλως ἀσυμβίβαστους πρὸς τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα καὶ τὴν ἐθνικήν των ἀξιοπρέπειαν.

Πρὸς Τερψιθέαν

ΕΠΑΝΕΡΧΟΜΕΘΑ ἐπὶ τῆς συστάσεως νὰ ἀπαλλαγοῦν τοῦ φόρου τὰ ταξίδια τῶν μικρῶν βενζινοπλοίων Πατρῶν — Τερψιθέας, ὥστε νὰ εἶναι προσιτὸν τὸ εἰσιτήριον εἰς τὸν πολὺν κόσμον.

Ἐπεισόδια στὴν Ἀρόη

ΕΙΣ ΤΗΝ Ἀρόην, τὰ γυνσικόπαιδα ἐξεδίωξαν διὰ λιθοβολισμοῦ τὸν μηχανικὸν τῆς ΟΥΝΡΑ, ὁ ὁποῖος ἤθελε νὰ μελετήση τὴν διαρρύθμισιν τοῦ κτιρίου τῆς Σχολῆς Χωροφυλακῆς διὰ Σανατόριον Φυματιώντων.

Ληξιαρχεῖον

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ. Θήλεα: Ἀνδρέου Χριστάρα, Σπυρ. Βούρτση. Ἄρρενα: Νικ. Καρτέρη, Μ. Φιλιππάτον.

ΘΑΝΑΤΟΙ: Βασίλειος Καλαμαρτζῆς 62 ἐτῶν.

ΓΑΜΟΙ: Ἀθαν. Κουνάδης, Φωτεινὴ Κανελλοπούλου.

1-20 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ
ΗΛΕΚΤΡΑΓΟΡΑ
ΣΕ 1002 ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΣΥΣΚΕΥΕΣ
ΗΛΕΚΤΡΑΓΟΡΑ ΠΑΤΡΩΝ
τὰ συγκεντρώνει ὅλα
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 103
ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ 95
Β. ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΗΣ Κ' ΣΙΑ

Ὁ θρυλικὸς Μπαταριᾶς τροβαδοῦρος Μεσολογγιοῦ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. ΑΘΑΝ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

2ον

Καθὼς περιγράφει ὁ ποιητὴς Μαλακάσης, τὸ «τραγούδι τοῦ Μπαταριᾶ ἀνέβαζε τοὺς γλεντοκόπους «στ' ἀστέρια, στὸ φεγγάρι, στοὺς θεούς», πότε ἄναβε φλόγες καὶ πότε σκορποῦσε δροσιάστὰ φῦλλα τῆς καρδιᾶς... Μὰ ἐκεῖ ποὺ ἡ «γαλιάντρα» φωνή του ἔφθανε στὸ κορύφωμα...

Καθὼς ἡ νύχτα ἐθάμπιζε καὶ (τῆς αὐγῆς ἡ χάρη σπίθιζε ἀντικρυνά,
ξάμωνε ὁ Μπαταριᾶς μὲ (μιᾶς καὶ πέταε τὸ δοξάρι
μὲ τὸ στερνό του βόγγο».

Ποιὰ ὅμως ἦταν τὰ τραγούδια του.

Ἐξυμνοῦσε τὴν ἐπαναστατημένη Ρούμελη κατὰ τοῦ τυράννου Τούρκου, τὴν ἀθάνατη κλεφτουριὰ καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀλλὰ δὲν περιφρονοῦσε νὰ ἀναφέρη καὶ τὰ βάσανα τοῦ ἔρωτα, τοὺς καϋμοὺς τῆς ἀγάπης. τὰ λιανοτράγουδα τὰ γιαρεδάκια ποὺ παραθέσαμεν πιὸ πάνω.

Ἔκανε ζωντανοὺς νὰ λιγοθυμοῦν, πεθαμένους νὰ ταρακουνηθοῦν. Βετεράνος τῆς χρυσῆς φωνῆς εἶχε δύναμη ἀσυναγώνιστη. Δυὸ περιστατικὰ ἀρκοῦν γιὰ νὰ πεισθῆτε. Κήδευψε τὸ παιδί του καὶ μετὰ σέ μιὰ ταβέρνα τὸ ρίχνει στὸ κρασί καὶ στὸ μοιρολόϊ. Τὰ λόγια του συγκινητικὰ προκαλοῦν λιγοθυμιές!

«Πάχε ὁ χάρος δυὸ παιδιὰ νὰ τοὔπαιρνα τὸ ἕνα
γιὰ νὰ τοῦ κάψω τὴν καρ- (διὰ
ὅπως ἔκαψε καὶ μένα».

Μιὰ φορὰ πῆγε σέ γάμο στὸ Μοργιᾶ. Τοὺς ἄρεσε τόσο ὥστε οἱ συμπατριῶτες του τὸν κράτη σαν γιὰ τὴν φωνή του δυόμισι μῆνες καὶ κέρδισε σέ αὐτὸ τὸ διάστημα 5.000 χρυσὰ λεπτὰ γιὰ κείνη τὴν ἐποχὴ ποὺ ἡ ἀγορὰ τοῦ σπιτιοῦ ἦταν πάμφθηνη.

Ἀλλ' ὁ Θανάσης Μπαταριᾶς συγκέντρωνε κι' ἄλλα προσόντα πλὴν τοῦ μεγάλου τραγουδιστῆ καὶ πατριώτου σὰν ἄλλος Ρήγας Φερραῖος. Ὁπωσδήποτε ἤτανε καὶ ποιητὴς τῆς στιγμῆς, αὐτοσχέδιος γιὰ νὰ ρημάρη, «ἔργα ἀνδρῶν τε θεῶν τε τά τε κλείουσιν ἀοιδοί» ὅπως γράφει ὁ Θεῖος ΟΜΗΡΟΣ.

Ἡ καταγωγὴ τοῦ Μπαταριᾶ, πάππου πρὸς πάππου εἶναι ἀπὸ τὸ Μοριὰ ποὺ τὸν ἔχασε γιὰ νὰ τὸν κερδίσουμε ἐμεῖς. Πῶς ὅμως μεσολάβησε τοῦτο;

Μόλις πατήθηκε ὁ τόπος τους ἀπὸ τὸν Τοῦρκο, πολλοὶ Μοραῖτες μαζὶ μὲ τὴν οἰκογένειά τους ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Ἀχαγιὰ καὶ πέρασαν στὴν Στερεὰ Ἑλλάδα. Ἡ ΡΟΥΜΕΛΗ ΛΕΥΤΕΡΗ.

Ὁ μαγνήτης ποὺ τράβηξε τοὺς Μοραῖτες. Ἀνάμεσά τους τὸν πατέρα τοῦ τραγουδιστῆ που ἦλθε στὸ Μεσολόγγι. Ὁ πατέρας τοῦ παππᾶ Κανάρη καὶ τοῦ Κέστου ἐγκαταστάθηκαν στο Μποχῶρι.

Ὁ γιός τοῦ Μπαταριᾶ ἔγινε τραγουδιστής. Ὁ περίφημος ὁ ἀσύγκριτος τροβαδοῦρος τῆς λευτεριᾶς καὶ τοῦ ἔρωτα. Οἱ Μπαταργιάδες δὲν συνήθισαν τὴν σκλαβιά. Δὲν μάθαν νὰ προσκυνοῦν. Ὁ Θανάσης Μπαταριᾶς ἦταν ψαρᾶς. Σὰν ψαρᾶς τοῦ δόθηκε πολλὲς φορὲς ἡ εὐκαιρία στὰ ξεροβόρια καὶ στοὺς νοτιάδες μὲ τὰ ὑπέροχα ἡλιοβασιλέματα νὰ γνωρίση τοὺς καϋμοὺς τῆς λιμνοθάλασσας καὶ νὰ ἐμπνευσθῆ ἀπὸ αὐτήν. Γιατὶ τρεῖς ἦταν οἱ ἀγάπες τοῦ Μπαταριᾶ ἡ Κλεφτουριά, ἡ Λιμνοθάλασσα τοῦ Μεσολογγιοῦ καὶ τὸ γλέντι.

Ὅμως ἂς μὴν ξεχνᾶμε ποτὲ ὅτι τὸ μοναδικὸ του μεράκι ἦταν τὸ τραγούδι.

Ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Ἀκαδημαϊκὸς Νίκος Βέης γράφει τὸ 1943 στὸ 384ον τεῦχος τῆς «Ἑστίας»: ὁ Μπαταριᾶς ὁ ξακουστὸς ἦλθε σέ ἡλικία 35 ἀπάνω κάτω χρονῶν στὸ Μεσολόγγι ἐκεῖ παντρεύτηκε καὶ ἔμεινε ὡς τὸ τέλος.

Πέθανε ἀπὸ γηρατειὰ καὶ ἀφῆκε παιδιὰ καὶ ἐγγόνια. Ὁ ξακουστὸς Θανάσης Μπαταριᾶς εἶχε μίαν ἀσύγκριτη φωνὴ γλυκειὰ καὶ δυνατὴ καὶ ἦταν προικισμένος καὶ μὲ χάρισμα νὰ ταιριάζη στίχους.

Ὅποιος ἄκουγε τὸν Μπαταριᾶ στὴ «Λαφίνα» στὴν «Ἔξοδο τοῦ Μεσολογγιοῦ» στὸν «Κατσαντώνη» στὴ «Φροσύνη» ἀδύνατο νὰ μὴ συγκινηθῆ κατάβαθα καὶ στὸ μάτι του νὰ μὴν ἀνέβη ἀθέλητα τὸ δάκρυ, τόσο ἦτανε τὸ πάθος τῆς φωνῆς του.

Ἡ τέχνη του, δική του ὁλότελα βγαλμένη ἀπὸ τοῦ λαοῦ τὴν ψυχὴ ἦτανε ἀποτέλεσμα τῆς ἐπιμονῆς καὶ ἱερῆς ἐπίδοσης.

Τὸ τραγούδι του ἦτανε ἡ ἴδια ἡ πνοή του.

Ἡ ζωή του εἶναι γλέντι συγκρατητό.

Ἀληθινὸς Μποέμ ὅ,τι κέρδιζε καὶ κέρδιζε κάμποσα, τὰ ξώδευε μόνον γιὰ τὴν καλοπέρασή του. Ὁ Θανάσης Μπαταριᾶς δὲν ἦτανε μόνο χαροκόπος μέ καθὼς μοῦ τὸ ἱστοροῦν καὶ φρόνιμος καὶ στοχαστικὸς ἄνθρωπος καὶ τίμιος καὶ καλοπροαίρετος νοικοκύρης.

Δὲν συλλογιζότανε ἄλλο τίποτα στὸν κόσμο παρὰ τὸ τραγούδι. Ἔτσι κυλίσανε τὰ χρόνια του. Μὲ τὸ τραγούδι ξυπνοῦσε στοὺς νέους τὴν ὀμορφιὰ, τῆς ζωῆς τους, ἔπλαθε κόσμους ὀνειρευτούς, ἐξευγένιζε τοὺς ἁπλοὺς ἐκείνους ψαράδες ποὺ τὸν ἐλατρεύανε. Ὁ Μαλακάσης στὸν «Μπαταριᾶ» τοῦ ἔκλεισε ὁλάκερο τὸ Μεσολόγγι καὶ ὑψώθηκε σὲ οὐρανοὺς λυρισμοῦ Βέβαια ὁ τόπος ἐκεῖνος τῆς λιμνοθάλασσας δὲν μποροῦσε νὰ μὴ γεννήση καὶ τὸν ἀσύγκριτο τραγουδιστή. Καὶ ὁ Ἀλέξανδρος Πάλλης χαρακτήρισε τὸ τραγούδι τοῦ «Μπαταριᾶ» πρόσφατο δεῖγμα τοῦ Αἰτωλικοῦ ποιητικοῦ πλούτου, γνήσιο καὶ γλυκόχυμο καρπὸ ἀπὸ τὸ δέντρο τῆς λαϊκῆς ζωῆς, καὶ ὁ Νίκαρος ὁ βιολιτζῆς στὴν «Τρισεύγενη» τοῦ Παλαμᾶ εἶναι ὁ Μπαταριᾶς ἐξιδανικευμένος.

Ὅπως στὸ τραγούδι τοῦ Μαλακάσης, ἔτσι καὶ στὸ δρᾶμα τοῦ Παλαμᾶ ζωγραφίζεται ὁ Μπαταριᾶς συμβουλάτορας καὶ ἔτσι νὰ ποῦμε ἠθικολόγος ὅπως καὶ στὴν πραγματικότητα ἦταν ὁ τρανὸς λαϊκὸς καλλιτέχνης τοῦ Μεσολογγιοῦ.

Ἀργότερα καὶ ὁ Μίλτος σ' ἕνα του τρίστιχο στὰ 1910 στὸ «Νουμᾶ» τυπωμένο τραγουδεῖ τὸ δοξάρι τοῦ Μπαταριᾶ καὶ σὲ μιὰ ὑποσημείωση γράφει ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ βιολιτζῆς ποὺ τὸν ἔκανε ἀθάνατο ἕνα τραγούδι τοῦ Παλαμᾶ.

Βραδύτερα στὴ «Λύρα» στὰ 1919 ὁ Μίλτος ἐτύπωσε τὸ τραγούδι τοῦ Μπαταριᾶ, ποὺ ἀπὸ τότε ποὺ γεννήθηκε γοργὰ πετάει ἀπὸ χείλη σὲ χείλη. Ὁ Θανάσης Μπαταριᾶς ἤξερε καὶ βιολί. Καὶ πολὺ σωστὰ ὁ Ἀντρέας Καρκαβίτσας στὸ διήγημά του «Ἡρώων τέκνα» παρουσιάζει τὸν ἥρωά του γαράναινα στὸ Μεσολόγγι νὰ γλεντοῦν μὲ τὴν ἀσημένια φωνὴ στὰ Βελούχια. Μιὰ φορὰ ὁλόγυρα στὰ 1890—1920 ἡ λαϊκὴ ὀρχήστρα στὸ Μεσολόγγι εἶχε τρία ὄργανα τὸ λαοῦτο, τὸ βιολὶ καὶ τὸ κλαρίνο.

Μιὰ φορὰ τὸν Μπαταριᾶ καὶ τὴν καλλιτεχνική του συντροφιὰ στὸ Μεσολόγγι θαύμασε μιὰ ἐπίσημη παρέα νέων τότε ἀντρῶν, ὁ δικηγόρος καὶ ἔπειτα ὁ Πρωθυπουργὸς τοῦ τόπου μας Γ. Καφαντάρης, ὁ δικηγόρος καὶ πολιτευτὴς Γ. Ἰατρίδης ἀπὸ τὸ Καρπενήσι καὶ ὁ πολὺς Γιάννης Βλαχογιάννης.

ΑΥΡΙΟΝ: ΤΟ ΤΕΛΟΣ

AGHAIA TRAVEL AGENGY
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΤΑΞΙΔΙΩΝ - ΓΕΝ. ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΠΑΤΡΑ - ΙΤΑΛΙΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ
ΜΕ ΠΟΛΥΤΕΛΗ FERRY
F/B APPIA, EGNADIA, POSEIDONIA
MEDITERRANEAN SEA
F/B PATRIS, MEDITERRANEAN SKY,
OINOUSAI, CHRYSOVALANDOU
ΔΙΑ ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ ΘΕΣΕΩΝ ΤΗΛ. 271-205
Δ/ντής ΛΑΚΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΡΟΣ

ΑΧΤΥΠΗΣ-ΤΟΥΡΣ
ΠΥΡΓΟΣ
Τὰ 12 ὑπερπολυτελῆ πούλμαν τῶν 54, 50, 46, 30 καὶ 24 θέσεων εἶναι πάντοτε στὴ διάθεσή Σας
"Ολα AIR. CONDITIONED, μοντέλα 1973/74/75/76
● Ἀναλαμβάνομεν τὴ διοργάνωση ἐκδρομῶν
● Ὁδηγοὶ ὄψαγοι. Τιμὲς ἀσυναγώνιστες.
Τηλεφωνήσατε στὰ τηλ. 0621/232.44, 257.26, 228.16 232.89, 221.79 TELEX: 37112 καὶ θὰ ἔχετε τέλεια ἐξυπηρέτηση καθ' ὅλον τὸ 24ωρον. Τηλέφ. Πατρῶν 421-963

ΤΟ "ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ,,

Ρόλφ Πόλε ὁ τρομοκράτης γιὸς ἀστοῦ

ΕΚΠΟΜΠΗ ΤΗΣ «ΝΤΩΫΤΣΕ ΒΕΛΛΕ»

ΚΟΛΩΝΙΑ (Ἰδ. Ὑπηρ.). Στὰ προσκήνιο τῆς δημοσιότητος εὑρίσκεται στὴν Ἑλλάδα τὶς ἡμέρες αὐτὲς, ἕνα πρόσωπο ποὺ ἔχει προκαλέσει ποικίλες ἀντιδράσεις: Εἶναι ὁ Ρόλφ Πόλε. Τὸν καταζητοῦσε ἡ Ἰντερπόλ, πέρασε τὰ Ἑλληνικὰ σύνορα μὲ πλαστὸ διαβατήριο, συνελήφθη, καὶ τώρα ἀντιμετωπίζει τὴν ἔκδοσιν στὴ Γερμανικὴ ἀστυνομία, τὴν ἀπέλαση ἢ τὴν παραχώρησιν πολιτικοῦ ἀσύλου, ὅπως ὁ ἴδιος τὸ ἐζήτησε, μὲ τὴν συμπαράσταση μερίδος τοῦ πολιτικοῦ κόσμου.

Πρόκειται γιὰ ἕναν ἀγωνιστὴ τῆς ἐλευθερίας; Ἕνα Γερμανὸ συναγωνιστὴ τῆς χούντας; Ἕναν δεύτερο Παναγούλη; Πρόκειται γιὰ ἐγκληματία ἢ γιὰ μιὰ παθολογικὴ περίπτωση;

Ὁ συνεργάτης τοῦ ραδιοσταθμοῦ «Ντώϋτσε Βέλλε» κ. Ντῆτερ Πάσλε μίλησε σχετικῶς μὲ θέμα «Ρόλφ Πόλε, ἕνας τρομοκράτης ἀπὸ ἀστικὴ οἰκογένεια». Ἀκολουθεῖ τὸ κείμενον τῆς ὁμιλίας του:

Αὐτὸς ὁ νέος ἄνδρας πρέπει νὰ παραμείνη ἀκόμα 1171 ἡμέρες σὲ μία γερμανικὴ φυλακὴ ἐπειδὴ τὸ 1974 καταδικάστηκε σὰν προμηθευτὴς ὅπλων σὲ μιὰ πολιτικὴ τρομοκρατικὴ ὁμάδα.

Ὁ Ρόλφ Λοῦντβιχ Πόλε, ἤθελε ἀρχικὰ νὰ ἀκολουθήση τὴν καρριέρα τοῦ περίφημου πατέρα του, τοῦ καθηγητοῦ Ροῦντολφ Πόλε, ὁ ὁποῖος, μετὰ τὸ Β' Παγκόσμιο Πόλεμο διετέλεσε πρύτανις τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Ἰρλάνγκεν καὶ κοσμήτωρ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου. Ἔχει τὴν ἴδια ἀστικὴ καταγωγή, ὅπως πολλοὶ ἄλλοι τρομοκράτες Γερμανοὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες.

Μετὰ τὸν θάνατο τοῦ πατέρα του τὸ 1967, γίνεται πρόεδρος τῆς περιφερειακῆς διοικήσεως Βαυαρίας, τῆς φοιτητικῆς ὀργανώσεως τοῦ φιλελευθέρου κόμματος. Ἀπὸ τότε, συμμετέχει σὲ διαδηλώσεις γιὰ τὴν κατάργηση τοῦ νόμου ποὺ προέβλεπε τὴ λειτουργία τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν στὴν Γερμανία. Στὰ γεγονότα τοῦ Πάσχα τοῦ 1968 καὶ μετὰ τὴν ἀπόπειρα δολοφονίας ἐναντίον τοῦ ἀριστεροῦ σοσιαλιστοῦ Ροῦντιχ Ντούτσκε λαμβάνει μέρος σὲ διαδηλώσεις καὶ κατασκευάζει ὁδοφράγματα. Τότε τιμωρεῖται μὲ 15 μῆνες φυλάκιση γιὰ διατάραξη τῆς δημοσίας τάξεως.

Ὅταν τὸ 1969 ἐδόθη ἀμνηστία στοὺς διαδηλωτὰς τοῦ Πάσχα τοῦ 1967, ἐπετραπη στὸν Ρόλφ Πόλε κατὰ τὴν διάρκεια τῆς φυλακίσεώς του νὰ δώση ἐξετάσεις γιὰ τὴν ἄδεια δικηγόρου. Ἀποτυγχάνει καὶ ἡ ἐμπειρία του ἴσως νὰ ἀπετέλεσε τὴν ἀφορμὴ γιὰ τὴν τελικὴ ρῆξι μὲ τὴν ἀστικὴ κοινωνία.

Ἐμφανίζεται τὸ 1970 ὡς προμηθευτὴς ὅπλων τῆς ἀναρχικῆς ὁμάδος Μπάαντερ — Μάϊνχοφ, ποὺ ἀποτελεῖ τὸν πυρῆνα κάθε τρομοκρατικῆς ἐνεργείας στὴν Γερμανία καὶ ἐπιδίδεται σὲ δολοφονίες, δυναμιτιστικὲς ἀπόπειρες, καὶ ἐπιθέσεις κατὰ τραπεζῶν.

Ὁ Ρόλφ Πόλε, νοικιάζει διάφορα γκαράζ καὶ μὲ πλαστὰ στοιχεῖα ἀγοράζει 33 πιστόλια. Μὲ τὰ ὅπλα ποὺ ἐπρομήθευσε ὁ Πόλε, ὅπως ἀργότερα διεπίστωσε ἡ γερμανικὴ εἰσαγγελία, δολοφονήθηκαν οἱ Γερμανοὶ ἀστυνομικοὶ Ἔργκαρτ καὶ Σένερ ἀπὸ τὴν ὁμάδα Μπάαντερ-Μάϊνχοφ, ὅταν ἀνεκάλυψαν τὰ ἴχνη της.

Ἀλλὰ ὁ Ρόλφ Πόλε κάνει πολὺ περισσότερα γιὰ τοὺς τρομοκράτες φίλους του, χωρὶς ὅμως νὰ μπορῆ νὰ ἐπικαλεσθῆ ἕνα πραγματικὸ πολιτικὸ κίνητρο. Ἐνοικιάζει στολὲς ἀστυνομικῶν καὶ προμηθεύει στὴν ὁμάδα Μπάαντερ — Μάϊνχοφ πλαστὲς ταυτότητες καὶ διαβατήρια. Ὅταν ὁ Ρόλφ Πόλε συνελήφθη ουμπτωματικὰ στὶς 12 Δεκεμβρίου τὸ 1971 δὲν μπόρεσε νὰ χρησιμοποιήση τὸ πιστόλι του, φώναξε ὅμως στοὺς ἀστυνομικούς: «Μὲ μεγάλη χαρὰ θὰ σᾶς ἐσκότωνα».

Τὴν 1η Μαρτίου τοῦ 1974, τὸ δικαστήριο τοῦ Μονάχου ἀποφασίζει καὶ καταδικάζει τὸν Ρόλφ Πόλε σὲ φυλάκιση 6 ἐτῶν καὶ 5 μηνῶν. Ὅταν οἱ τρομοκράται τὸν Φεβρουάριο τοῦ 1975 ἀπήγαγαν τὸν Πῆτερ Λῶρενς, πρόεδρο τῶν χριστιανοδημοκρατῶν τοῦ Βερολίνου καὶ ἀπειλοῦσαν μὲ τὸν θάνατό του, ἔπρεπε αἱ γερμανικαὶ ἀρχαὶ νὰ ἐλευθερώσουν τὸν Πόλε καὶ ἄλλους τέσσαρες γερμανοὺς τρομοκράτες καὶ νὰ τοὺς ἐπιτρεπῆ νὰ φύγουν μὲ κατεύθυνση τὴν Λαϊκὴ Δημοκρατία τῆς Νοτίου Ὑεμένης.

Μετὰ τὴν ἐπίθεση τῶν κεντρικῶν γραφείων τοῦ Ὀργανισμοῦ πετρελαιοπαραγωγῶν χωρῶν ΟΠΕΚ στὴ Βιέννη, τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1975, ἔγινε ἀντιληπτὸν ὅτι ὁ Πόλε καὶ οἱ ἄλλοι τρεῖς τρομοκράται, δὲν διέμεναν πιὰ στὴ νότιο Ὑεμένη. Κατὰ τὴν ἐπίθεσὴ των ἐναντίον τῶν γραφείων τῆς ΟΠΕ ποὺ εἶχε ὡς συνέπεια τὸν θάνατο δύο αὐστριακῶν ἀστυνομικῶν συμμετεῖχε καὶ Γκαμπριέλλ Ντέτερμαν, ποὺ εἶχε ἀνταλλαγῆ μὲ τὸν Πῆτερ Λῶρενς καὶ τώρα ἀναζητεῖται ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ ἀστυνομία.

Στὶς 31 Ἰανουαρίου ἄρχισε στὴν ὁμοσπονδιακὴ δημοκρατία μιὰ μεγάλη ἐπιχείρησις γιὰ τὴν ἀνεύρεση τ